

ἀμφιβάλλω, ὅτι ὅσοι ἀπὸ σᾶς ἐκλέξωσιν αὐτὸν ὡς ὑπόδειγμα καὶ ὁδηγόν των, θὰ κάμωσι πολὺ καλλιτέραν ἐκλογὴν ἀπὸ ἐκείνους τοὺς παῖδας οἵτινες ἐξέλεξαν τὸν Οὐασιγκτῶνα, τὸν Χάουρδ, ἢ τὴν κυρίαν Λήνδ, καὶ ἀπὸ ὅλους ἐκείνους, ὅσοι λαμβάνουσιν ὡς ὑπόδειγμα τοῦ χαρακτῆρος καὶ τῆς ζωῆς των τοὺς μεγάλους καὶ ἐναρέτους ἀνδρας τοῦ κόσμου τούτου.

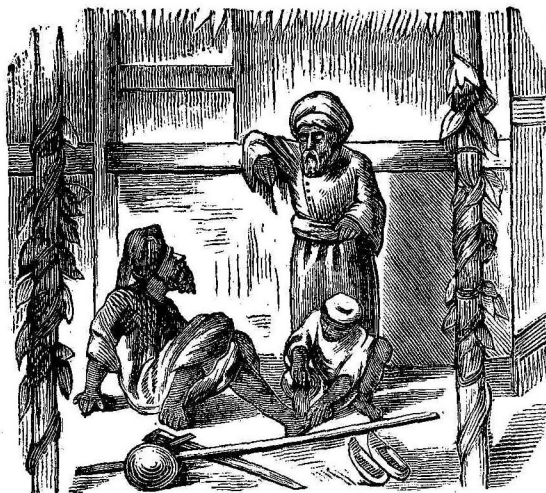
Ναί, μικροὶ μου φίλοι καὶ φίλαι, εἶναι πολὺ ὑψηλότερον, πολὺ ἐντιμότερον, πολὺ εὐγενέστερον νὰ γείνητε ὁπαδοὶ καὶ μιμηταὶ τοῦ Χριστοῦ, παρὰ τοῦ ἰσχυροτάτου καὶ περιφημοτάτου ἀνδρὸς ἐν τῇ κόσμῳ τούτῳ, καὶ πολὺ συμφερώτερον διὰ σᾶς καὶ ἀσφαλέςτερον νὰ λέγητε, «Ἡ ἰδική μας ἐκλογὴ εἶναι ὁ Ἰησοῦς Χριστὸς καὶ αὐτὸν ἐπιθυμοῦμεν τώρα καὶ ἀφ' οὗ ἡλικιωθῶμεν ν' ἀκολουθῶμεν. Δέν μας μέλει νὰ γείνωμεν περίφημοι ὡς ὁ Οὐασιγκτῶν, ἢ ὁ Μέγας Αλέξανδρος καὶ οἱ λοιποὶ τοιοῦτοι ἄνδρες—θέλομεν νὰ γείνωμεν ὡς ὁ Ἰησοῦς καὶ νὰ ζήσωμεν ὅπως αὐτὸς ἔζησε. Θέλομεν νὰ ἡμεθα ἐλεύθεροι ἀπὸ τὴν ἁμαρτίαν καὶ νὰ περιερχώμεθα ὡς ἐκεῖνος ἀγαθοποιούντες. Ἐπιθυμοῦμεν νὰ τὸν ἀγαπῶμεν, καὶ νὰ ἡμεθα βέβαιοι, ὅτι καὶ αὐτὸς μᾶς ἀγαπᾷ.»

Θέλω νὰ ἡμ' ὡς ὁ Χριστὸς,

Πραῦς, ἡμερος κ' ἱλαρός.

Θέλω νὰ ἡμ' ὡς ὁ Χριστὸς,

Τέκνον ἀγαπητὸν Πατρός.

ΝΙΠΤΕΙΝ ΤΟΥΣ ΠΟΔΑΣ ΤΩΝ ΞΕΝΩΝ.

«Καὶ ὁ ἄνθρωπος εἰσῆγαγε τοὺς ἀνθρώπους εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ Ἰωσήφ, καὶ ἔδωκεν ὕδωρ, καὶ ἔνιψαν τοὺς πόδας αὐτῶν.»

Γένεσις μγ'. 24

Ἡ εἰκονογραφία μας παριστᾷ τὸν τρόπον μὲ τὸν ὁποῖον Ἰνδὸς τις ἢ Μουσουλμάνος ὑποδέχεται ξένον τινά. Εὐθὺς ἅμα οὗτος εἰσέλθῃ, τοῦ φέρουσιν ὕδωρ διὰ νὰ πλύνῃ τοὺς πόδας του, ἢ δὲ περιποιήσῃ αὐτὴν

ἀνακουφίσει καὶ εὐχαριστεῖ παρὰ πολὺ τὸν ταξειδιώτην. Τόσον δὲ σπουδαία καὶ σεβαστὴ θεωρεῖται ἡ πράξις αὕτη μεταξὺ τῶν Ἰνδῶν, ὥστε συχνότατα ἀποτελεῖ μέρος τῆς λατρείας τὴν ὁποίαν προσφέρουσιν εἰς τὰ εἰδωλά των. Τὸ ἔθιμον τοῦτο τῆς Ἀνατολῆς εἶναι παλαιότατον. Πρὸ ἀμνημονεύτων χρόνων, οἱ ταξειδιῶται ὠδοιπόρουν μὲ γυμνοὺς πόδας, ἢ τὸ πολὺ μὲ πέδιλα, τὰ ὁποῖα δὲν ἦσαν τίποτε ἄλλο εἰμὴ τεμάχια πεταίου, τὰ ὁποῖα ἔθετον ὑπὸ τοὺς πόδας των καὶ τὰ ἔδενον ἐπάνωθεν μὲ λωρίδας, διὰ νὰ κρατῶνται εἰς τὴν θέσιν των.

Ὅπωςδὴποτε ὅμως, εἴτε μετεχειρίζοντο πέδιλα εἴτε ὄχι, οἱ πόδες ἐπληγόνοντο, ἐκουράζοντο καὶ ἐσκοινίζοντο ὑπερβαλλόντως εἰς τοὺς καυστικούς ἐκείνους δρόμους· ὥστε μετὰ ἐν ταξειδίῳ, οὐδὲν ἦτο τόσον εὐχάριστον καὶ ἀναπαυτικὸν ὅσον τὸ νὰ πλύνῃ τις τοὺς πόδας του εἰς ψυχρὸν ὕδωρ, καὶ ὁ ἀποκαμωμένος ἀπὸ τὸν δρόμον ταξειδιώτης, δικαίως ἐθεώρει τὴν τοιαύτην ὑπηρεσίαν ὡς μίαν ἐκ τῶν μεγαλειτέρων ἀποδείξεων ἀγαθότητος, τὴν ὁποίαν ἡδύνατο νὰ τῇ προσφέρῃ φίλος. Δὲν πρέπει δὲ νὰ λησμονῶμεν ὅτι εἰς πολλὰς περιστάσεις ἰδίως δὲ εἰς ἐποχὰς ξηρασίας, καὶ εἰς πολλὰ ἔρημα μέρη τῆς χώρας, τὸ ὕδωρ ἦτο σπάνιον, δαπανηρὸν, καὶ ὅτι τὸ νὰ χορηγήσῃ τις ὕδωρ διὰ τοιοῦτον σκοπὸν δὲν ἦτο μικρὰ πολυτέλεια. Σχεδὸν ἐκάστη οἰκία εἰς τὴν Ἀνατολὴν εἶναι ἐφωδιασμένη μὲ ξολίνους ἢ μεταλλίλους κάδους, χρησίμους πρὸς τοῦτο.

Εἰς τὴν Ἀγ. Γραφὴν πολλάκις ἀπαντῶμεν τὴν τοιαύτην φιλοξενίαν· πρὸ πάντων ὅμως δὲν πρέπει νὰ λησμονήσωμεν τὸν Κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστὸν, ὅστις ἔπλυνε τοὺς πόδας τῶν μαθητῶν του, δείξας οὕτω ἡμῖν ἀξιοθαύμαστον μάθημα ταπεινοφροσύνης καὶ ἀγάπης πρὸς τοὺς φίλους καὶ τὸν πλησίον μας.

ΒΟΑΣ Ο ΓΙΓΑΣ.

Εἰς τὴν Βρασιλίαν εὐρίσκεται τὸ φοβερὸν τοῦτο ἑρπετὶν· συχνάζει δὲ εἰς τὰς μεγάλας λίμνας τοῦ Ματογρόσσου, τῆς Γογίας (Goya) καὶ τῶν ἀπεράντων ἐλῶν ἅπανα σχηματίζονται ὑπὸ τῶν ὑδάτων τοῦ ποταμοῦ Παράνα. Οἱ αὐτόχθονες τὰ ὀνομάζουσι Σουκουρουϊόθαν, ἢ δὲ φυσιολογία Βόαν Γίγαντα, διότι εἰς γιγάντειον ἀληθῶς προβαίνει μέγεθος. Ἄλλο δὲ εἶναι νὰ ἴδῃ τις ἕνα τοιοῦτον εἰς τὴν χώραν ὅπου γεννᾶται, εἰς τὰ δάση ὅπου διατᾶται ἐλεύθερος, καὶ ἄλλο εἰς τὰ θηριοτροφεῖα τῆς Εὐρώπης, διελθόντα τὸν ὠκεανὸν καὶ περιτολιγμένον εἰς μαλλίνους πέπλους, ὅπου κοίτεται νυσταλέος καὶ σχεδὸν ὡς νεκρός. Τοῦ σουκουρουϊόθα ὄφως ὁ συριγμὸς ὁμοιάζει πρὸς τὸν τῆς ἀτμοκίνητου μηχανῆς. Τούτου τοῦ ἑρπε-